

UKRAINIAN LABOR NEWS
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WOMEN AND FARMERS PUBLISHERS ASSOCIATION, LIMITED, 4 JOHN STREET, TORONTO, ONTARIO, CANADA.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ
 газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видав. Робітничо-Фермерське Видавниче Товариство, заліковане в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українській Робітничій Домі, на розі вулиць Прінсара і Мак'грегор, у Вінніпегу, Ман. Канада.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

МАЙНЕРИ ЗА НОВОЮ ЮНІЄЮ.

Майнерська конвенція, що закінчилася 13. червня в Пінтсбургу, Пенсильвія, дала поклик до дев'яност тисяч майнерів Злучених Держав, щоб готувалися до всеркової майнерської конвенції, яка відбудеться в Пінтсбургу в дніх від 9. до 16. вересня 1928 р.

Поклик видано до організованих і неорганізованих майнерів твердого й м'якого вугля понад голову Джана Луїса й його машини з Юнайтед Майн Воркерс оф Америка. В покликіві закликається до організування нової юнії, до виривання з під контролю Луїса ту частину майнерів, яка ще коло него тримається.

"Ми мусимо зорганізувати нову майнерську юнію — говорити відозва — з чесним прогресивним провідом і боевою програмою. Бо тільки цим одним способом ми зорганізуємо неорганізованих, поставимо опір знижці платі; встановимо шістьгодинний день праці, усунемо безробіття, встановимо всерковий договір з властителями. Тільки новою, боевою, міцною юнією зможемо ми поклати край кампанії властителей за "опен-шоп", зможемо відновити юнійні умовини праці в майнерській індустрії й приготувати себе до майбутньої боротьби".

Такий могутній голос за новою боевою юнією підносять майнери в Злучених Державах, яким не під силу вже диктатура капіталу й зрадничий політика Луїса та його кліки. Конвенція, що видала цей поклик, була широко зареєстрована. В ній взяли участь майнери не лише вуглевих піль Пенсильвії, але були представники майнерів зі стейтів Огайо, Іллінойсу, Індіани, Кензасу, й неорганізованих дистриктів Вест Вирджинії.

Цей почин майнерської конвенції в Пінтсбургу відкриває нову сторінку історії в боротьбі американського робітництва. В Злучених Державах — країні найбільшої техніки у світі, найчисленнішого пролетаріату — 80 відсотків робітництва неорганізовано. Та-ж частина, що організована, є в руках переважно найреакційніших трейд-юнійних лідерів на світі, що тісно співробітничать з капіталістами, побираючи платню одночасно і від робітничих юній і від капіталістичних підприємств.

Тож не дивно, що серед робітництва починається бунт проти продажного провідництва. Робітництво переконується, що чим далі — реакційні лідери міцніше обмотують його сіткою невинного капіталістичного визиску. В самій Пенсильвії ось вже 14 місяців страйкує 200,000 майнерів, кинені Луїсом і його наганячами на ласку голодової смерті. З могутньої й боевої Юнайтед Майн Воркерс оф Америка майже нічого не лишилося, що можна-б назвати справжньою організацією. Це юнія, що числила колись сотки тисяч членів, що вигравала великі бої, що має за собою героїську історію класової боротьби з численними жертвами поліційної й лусівської провокації. Тепер навіть та частина майнерів, що тримається ще лусівщини й творить одинокі ядра організованої майнерства в Злучених Державах, одної цілоти собою не уявляє. Вона розпалена продинокими окремими договорами з властителями, що їх позаключував Луїс з вуглевими магнатами.

Рух майнерів за новою юнією поведе до ще більш агресивного виступу продажних лідерів Американської Федерації Праці у відношенні до лівого крила й його діячів. Вони своїм ненажерливим нутром відчувають страх перед "червоною небезпечкою". Вони знають, що цей рух може позбавити їх теплий місць і міністерської платні. Втративши юнії, вони одночасно втратять ласку капіталістів. Тому вони ще гірше чіпляються за полі капіталістів, кличуть на допомогу поліцію, не спинаються навіть перед вбивствами революційних діячів, щоб тільки не випустити із своїх рук контроль над юніями. Тому Луїс не задумується виключити з Юнайтед Майн Воркерс оф Америка 17 місцевих майнерських організацій. Але це ще більш обурило майнерів й піддало ім духа до боротьби з реакцією, з продажністю — вони постановили звільнитися зпід опіки Луїса, розуміючи, що доки Луїс і його агрира стоять на чолі трейд-юнійного майнерського руху, доти всяка боротьба майнерів з визискувачами буде задалегідь засуджена на невдачу.

Слідом за майнерами рухаються робітники інших юній. Першими йдуть робітники текстильної юнії. Ще 16. квітня застрайкувало в Нью Bedford, Массачузетс, 28,000 робітників текстильної індустрії проти знижжк заробітної платні. Страйкері й до нині солідарно стоять на страйку, втративши вже багато своїх провідників, яких влада запалувала в тюрму. Текстильна промисловість в Злучених Державах під зглядом організованого робітництва уявляє собою дуже сумну картину. На 1,100,000 робітників і робітниць, що працюють в цій промисловості, організовано заведво 60,000 й то в шіснайцяти ріжних юніях. Цим і пояснюється низька заробітня платня текстильників й тяжкі умовини праці.

Кати, що замордували Сакка й Ванзетті, пакують в тюрму провідників страйку в Нью Bedford. Ім допомагають реакційні трейд-юнійні лідери. Але цей страйк, героїчна боротьба й солідарність страйкерів підбадьорують до боротьби текстильників у всіх інших місцевостях стейтів Массачузетс, Род Айленд і Нью Джерсей. Уже робляться старання до скликання в Бостоні наради представників фабричних комітетів для обговорення цілої ситуації в текстильній індустрії й для вироблення планів всеркової організації текстильної індустрії, щоб сформувати одну всеркову юнію та готуватися до всеркової конвенції.

Такі нові течії починаються в робітничому русі американських працюючих мас. І ці почини треба гарячо вітати та допомагати їхньому розвитку.

ЯК ВІДБУЛАСЯ МАЙНЕРСЬКА КОНВЕНЦІЯ В ГАЛІФАКСІ?

Дня 18. червня розпочалася дистриктова конвенція Юнайтед Майн Воркерс оф Америка 26. дистрикту в Новій Скошії. Як конвенція відбувалася й як закінчилася покищо в подробицях не відомо. Конвенція, коли судити після приготування до неї та після предсказань англійських робітничих газет, заповідалася на одну з тих, на яких приходиться до завязкої боротьби.

Майнери Нової Скошії через кілька років провадили героїську боротьбу з визискувачами й з лусівською реакцією. Вони мали добрий боевий провід, що завжди сміло стояв під перехресним вогнем паразитів з Бритниш Емпайер Стил Корпорейшн (БЕСКО) й з Американської Федерації Праці. Нарешті на чолі дистриктового проводу стали наганячі Луїса й в Новій Скошії запанував "спокій", один з тих "спокіів", в яких визискувана людина позбавлена навіть можливості говорити про своє невинне положення.

Але цього "спокію" не можна уважати за зложнення майнерами своєї класової зброї. Вже якийсь час перед конвенцією в Галіфаксі майнери почали знову піднімати свій голос протесту. Цим разом вже не проти визискувачів, але проти машини Луїса, знаючи з досвіду, що доки вони не вирвуться з під контролю трейд-юнійної бюрократії, доти не зможуть вибороти кращих умовин праці.

Незадоволення серед майнерів лусівщиною привело і в Новій Скошії до руху за створенням нової юнії. Серед майнерів почалася кампанія за відорвання від Юнайтед Майн Воркерс оф Америка й за прилучення до Майн Воркерс Юніон оф Кенาดา. Президент 26-го дистрикту МекЛавд шого налякався й видав передконвенційну заяву, що виклике з юнії всіх комуністично-розбивачів, бо вони не дають йому спокою. Але не будучи певним, що йому вдасться це зробити, він зателеграфував до Луїса за допомогою. Луїс, вчувши мольбу слуги свого, вислав на конвенцію до Галіфаксу одну з найтяжчих своїх гармат, свого віце президента Морея. Цей, як звичайно, привіз на конвенцію "документи" про "червону московську небезпечку", "вернення з середини", (дуже застаріла зброя) й допоміг МекЛавдові недопустити на конвенцію двох майнерських делегатів: М. Ф. МекФейла і А. МекДоналда. Два дні конвенція дебатовала над пропозицією мандатної комісії про позбавлення права делегатства цих двох майнерів, хоч вони були правдо вибрані й прислані на конвенцію своїми локалями.

Більше про хід конвенції з донесень буржуазної преси гіді щось довідатися. З тих донесень ясно, одно: на конвенції зведено завязку боротьбу проти лусівської машини. Включування з неї нелюбих МекЛавдові делегатів ще краще що боротьбу зміцнить. Можна бути певною, що новоскошійські майнери, коли їм не вдалося повалити Луїсову машину на галіфакській конвенції, прилучаться до руху лівого крила американських майнерів й позубудуться лусівщини прилучившись до Майн Воркерс Юніон оф Кенาดา.

"ПАТРІОТИЧНА" РОБОТА В АРГЕНТИНІ

ЛИСТ 3-ЗА ТЮРЕМНИХ ГРАТ ДО УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В ПІВНІЧНІЙ АМЕРИЦІ.

Нині подаємо листа від українських робітників в Аргентині, надісланого до "Українських Шоденес Вістей". Лист передерся із-за тюремних ґрат. В тюрму попав тут український робітник із званням провідників донос українських патріотів. Недавно в Аргентині стався вибух бомби в італійському консуляті й арештованим з ласки патріотів закладено, що вибух бомби — це їх робота. Лист говорить сам за себе.

Дорогі Товариші! Подаю Вам до відома, що ми, члени Укр. Роб. Т-ва Само-образовання, і також члени Укр. Т-ва Просвіта знаходимося з ласки наших "патріотів" в тюрмі за містом Буенос Айрес, на Villa Devoto. Всіх нас Українців знаходиться тут 32 чоловіка. Що станеться далі ще не знаємо. Тов. І. Штанґрет також арештований і де він зараз знаходиться не знаємо.

Арештовання сталося за таких обставин: повідомили в "Укр. Слово", що дня 25. травня відбудуться надзвичайні збори Т-ва "Просвіта". Відтак з 3 дні перед зборами вписалося багато членів, так, що всіх нововступаючих і старих членів було на лісті в "Просвіті" до 118-120 осіб. В п'ятницю дня 25. травня прибули до Т-ва "Просвіти" в 3-й годині. Мали початись збори, але напередодні зборів, а може й того самого дня "патріоти" повідомили поліцію та представили нас, що ми є також причиною цього вибуху бомби, що стався в італійському консуляті. Накібли стігали з нас протоколи, то нічого нас не запитували, тільки за бомбу, коли прибув до Аргентини, де живе, до якої партії належить і т. д.

Наші "патріоти" не вистарались наперед дозволень на збори, а тільки скликали людей на те, аби віддати поліції в руки. Бо ще мало з них того, що під шляхецьким гнетом в Польщі також не мало з їх вини знаходиться за ґратами. Ці підлі люди, як ось Іван Кривий, секретар; Михайло Приймак, не член "Просвіти"; Михайло Коритко, бувший редактор "Укр. Слова" віддали поліції в руки більше 150 чоловіка, при чім були члени і нечлени.

В третій годині стали в двох 2 поліції і хто йшов на збори, а хто хотів вийти, того не пустили. Відтак вийшла тайна поліція і перетрусила всіх, а потім пасадовили по шість в авта і всіх завезли на поліцію і замкнули всіх в одній камері так, що рушитись було не можна. Через годину випустили нас всіх на подвір'я і поставили по два, поліції склико е і тоді секретар Іван Кривий, приніс лісту позначену хрестиками і почав читати, отже одних звільнили, а нас 33 засунули назад за ґрати. Потім за кілька хвилин забрали тов. Ів. Штанґрета і де зараз він знаходиться, не знаємо. Опісля через годину забрали нас в кримінальні авта і завезли до головної тюрми, де ми застали тут до 70 і кілька чоловіка, більшість Італійців, самі партійні. Вони так само ларемно сидять.

Сидимо вже 3-ий день, доки будемо сидіти не знаю. Харчі нам приносять декотрі товариші, котрі вийшли на волю і також тутешні партійні товариші. Від завтра маємо почати гододівку всі, скільки нас знаходиться, еси не звільнять.

А тепер подаю список нас 33-ох. І так:

Бондарчук Аполінарій, Бунда Микола, Блашків Степан, Дячун Микола, Дмитришин Василь, Думанський Роман, Караськевич Степан, Мазепа Сельвестер, Мартинюк Ігнатій, Максимів Яків, Мазурець Микола, Марчинок Володимир, Мишин Василь, Небронь Станіслав, Палій Михайло, Скворенький Ілія, Скорупа Юрій, Темнюк Петро, Терельський Степан, Войтечко Осип, Фурярович Нестор, Живчик Василь, Гаврон Адольф, Грещин Антін, Ціж Михайло, Гула Іван, Чернявський Андрій, Чачковський Володимир, Яцусь Григорій, Я-

ДЕСЯТЬ ЛІТ НА ПОСТУ ЧЕРВОНОЇ ДИПЛОМАТІЇ.

З нагоди десятилітньої діяльності т. Г. Чічеріна Народнього Комісара Закордонних справ.

Г. В. ЧІЧЕРІН.

30. травня минуло 10 років з дня призначення тов. Георгія Васильовича Чічеріна на народнього комісара закордонних справ. Відзначачи цей ювілей, центр. орган ВКП(б) "Правда" пише:

"Невтомна, безперервна десятирічна діяльність тов. Г. В. Чічеріна коло виконання найвідповідальніших завдань пролетарської держави на посаді Народнього Комісара Закордонних Справ є невід'ємна частина історії боротьби нашого Радянського Союзу з імперіалістичним оточенням".

І справді: хто, як не тов. Чічерін, в безсонні ночі і в трудові дні з надзвичайним умінням, за найбільшою добросовістністю та виключною відданістю справі на протязі десяти років проводив зовнішню політику радянської влади. Як невтомний вартував, слідкує він за найменшою небезпечкою, як відважний борець — кидається він на бій з грабінниками, що пробують вломитися в радянський дім.

Своїм блискучим дипломатичним хистом, всебічною і глибокою освітою і незрівняною працездатністю, тов. Чічерін надзвичайно сприяв всім успіхам радянської зовнішньої політики. І цей хист тов. Чічеріна цінують і поважають навіть найзапекліші вороги Радянського Союзу і особисті

супротивники Георгія Васильовича в боях на дипломатичному полі.

Переказуємо коротенько життєпис тов. Чічеріна.

Георгій Васильович Чічерін народився 10. листопада (на старий календар) 1872 р. в селі Караул, Кірсанівського повіту, Тамбовської губернії. З 1891 до 1895 р. був студентом Петербурзького університету на історико-філологічному факультеті. Закінчивши університет, тов. Чічерін виїжджає на якийсь час за кордон, а 1897 р. повертається до Петербургу і вступає до Державного Архіву та Головного Архіву міністерства закордонних справ.

1904 р. Г. В. Чічерін залишає посаду, і виїжджає за кордон. В Німеччині він знайомиться з членами Російської Соціал-Демократичної Робітничої Партії та з Карлом Лібкнехтом. Великий вплив на нього справила німецька соціал-демократія. В зимі 1906 р. Г. В. обрався до складу закордонного центрального бюро Російської Соціал-Демократичної Партії. В 1907 року Г. В. суджено за фальшивий паспорт і на подальшу працю вивислено з Берліна. Одночасно з подання берлінської поліції, Г. В. був офіційно звільнений з посади в міністерстві закордонних справ.

З початку імперіалістичної війни тов. Чічерін переїхав до Лондону. Після повалення царату Г. В. працює як секретар комісії в справі повернення емігрантів, але незабаром його посадовили у вязницю в Брикстоні, і на початку 1918 р. Г. В. виміняно на сера Джорджа Б'юкенена, колишнього англійського посла в Петербурзі за царського уряду.

Г. В. повертається до Радянської Росії і його, призначається за помічника наркозакордонних справ.

30. травня 1918 р. Г. В. офіційно призначається на народнього комісара закордонних справ і він залишається незмінним керівником комісаріату аж по цей день.

ВЕЛИКЕ БЕЗРОБІТТЯ НА БУКОВИНІ.

(Подаємо за черновецькою "Боротьбою").

В Чернівцях застановили дві ткацькі фабрики роботу цілком а одна виволола роботу при вилаті 500 робітникам, 600 робітників і робітниць, що до тепер тяжко працювали день і ніч по 10—12 годин, бо всі вони працюють "через час", за нужденню платню, тай хочуть і даліше так мучитись для фабрикантів, опинилися нараз на вулиці без праці, без куска хліба, а з ними разом ще найменше три рази стільки дальших душ — їх рідня, їх жінки, діти, старі родичі попадають через те в ще гірші злидні, як до тепер. Хоча ткацькі фабриканти були і є для робітників справжнім домом тортур і мук, чистим неказом, то робітництво вважає їх за "своє застяття", — так страшно погано й тяжко робітникам живеться.

Робіт у місті нема ніяких. Подевні і невчені робітники вистоюють цілими днями по вулицях та хідниках, аби хоть узяв їх на роботу, але за роботу тяжко.

Безробіття шалене. Капіталісти і їм прислужна панська влада не то що не роблять нічого для зменшення безробіття, але ще й підтримують його, бо це дає їм змогу ще більше пригноблювати і ще дужче визискувати працюючих робітників. Зі страху, аби не стати безробітними, працюючі робітники мовчки зносять у-визиск і всякі знущання капіталістів і їх наглядців. Приймають нужденну платню і не домагаються підвищення, тай не протестують навіть проти зменшування платні, наприклад, у цукроварнях, в цегольнях, у шевських, столярських і ин. варстатах.

Заробітня платня низька і не підходить у гору, а ще паде — а дорожнеча росте з кожним днем. Влада видала закон про збільшення ренти за хату вдвоє дотеперішнього і комірники-робітники, служачі та бідні зарібники мусять зі свого нужденного зарібку ще більше хату. Даючи на хату не раз й половину свого зарібку, обмежують робітничі комірники свої потреби й видати що-сь другого. Та бо й проче життя подорожало. Ціни на найпотрібніші річі до життя високі, тепер ще більше підійшли в гору, наприклад на хліб, мукку, збіжжя, мясо, або підходять у гору — а заробітня платня стоїть на місці. Цєю дорожнечою видирають капіталісти організованим спос-

бом дальшу часть заробітної платні робочому народові з його мозолістих рук.

Селяни не краще мають. Весна спізнилася і тяжка. Озимину та травки треба було переорювати й перевиати. Насіння селяни не мали — бо тром четвертинам селян не стає власного хліба від нового до нового, — а на другий засів, то вже й гадки нема. Прийшлося зерно купувати, та ціни на збіжжя підскочили щадено в гору. Стало тяжко. Селяни продають худобу бо, перше, треба гроша, з друге нема чим годувати — та ціна на худобу, особливо на свині, впала. До того всього ще й тяжкі податки та ріжні драчі завершують селянське печло. Селяни йдуть на зарібки, та продають свою працю за пів дурно — роблячи тим конкуренцію професійним робітникам, бо допомагають збивати заробітну платню та ширити безробіття. Особливо, для Гуцулів цей переживок дуже тяжкий. Роботи нема. То трохи роботи, що є, Гуцули приймають за нужденну платню, і перебігаючи один поперед другого, аби захопити роботу, збивають ціну своєї праці. Давніше приходили агенти до них, аби наймати їх до роботи, а тепер вони самі йдуть аж у Румунію і шукають та просять роботи. Бо дома тісно, дома корчє кукурузи коштує 1,000 або й більше левів — а то не тільки їсти хочеться, чоловік має ще й інші потреби...

Отя загальна нужда працюючих мас привела дрібне ремісничство до безробіття, то обслуговує отсі маси, на край пропасти. Тут в ремісника нема роботи і нема що в рот узяти — а тут влада тисне за податки, так тисне, що вже й дух випирає.

Цю господарську нужду почувли на собі вже й промисла та торговля. Частка профітів, яку стягають капіталісти з працюючих прямих визиском і дорожнечою та податками, стає за кожним днем менша. Влада, що веде рахунки того, що не може з людей податками видустити, докоряє податковим урядам, що з від тодіг задалах 320 мільонів левів податків потрафили до тепер стягнути ледво половину. Нема вже що видувувати. Люде збідніли і звужують свої щоденні потреби, а це підковує продукцію і підриває торговельний рух. Магнізини забиті товарами, підприємців довги тиснуть, і вони замикують підприємства, банкрутують.

Цю господарську нужду почувли на собі вже й промисла та торговля. Частка профітів, яку стягають капіталісти з працюючих прямих визиском і дорожнечою та податками, стає за кожним днем менша. Влада, що веде рахунки того, що не може з людей податками видустити, докоряє податковим урядам, що з від тодіг задалах 320 мільонів левів податків потрафили до тепер стягнути ледво половину. Нема вже що видувувати. Люде збідніли і звужують свої щоденні потреби, а це підковує продукцію і підриває торговельний рух. Магнізини забиті товарами, підприємців довги тиснуть, і вони замикують підприємства, банкрутують.

Цю господарську нужду почувли на собі вже й промисла та торговля. Частка профітів, яку стягають капіталісти з працюючих прямих визиском і дорожнечою та податками, стає за кожним днем менша. Влада, що веде рахунки того, що не може з людей податками видустити, докоряє податковим урядам, що з від тодіг задалах 320 мільонів левів податків потрафили до тепер стягнути ледво половину. Нема вже що видувувати. Люде збідніли і звужують свої щоденні потреби, а це підковує продукцію і підриває торговельний рух. Магнізини забиті товарами, підприємців довги тиснуть, і вони замикують підприємства, банкрутують.

Цю господарську нужду почувли на собі вже й промисла та торговля. Частка профітів, яку стягають капіталісти з працюючих прямих визиском і дорожнечою та податками, стає за кожним днем менша. Влада, що веде рахунки того, що не може з людей податками видустити, докоряє податковим урядам, що з від тодіг задалах 320 мільонів левів податків потрафили до тепер стягнути ледво половину. Нема вже що видувувати. Люде збідніли і звужують свої щоденні потреби, а це підковує продукцію і підриває торговельний рух. Магнізини забиті товарами, підприємців довги тиснуть, і вони замикують підприємства, банкрутують.

Цю господарську нужду почувли на собі вже й промисла та торговля. Частка профітів, яку стягають капіталісти з працюючих прямих визиском і дорожнечою та податками, стає за кожним днем менша. Влада, що веде рахунки того, що не може з людей податками видустити, докоряє податковим урядам, що з від тодіг задалах 320 мільонів левів податків потрафили до тепер стягнути ледво половину. Нема вже що видувувати. Люде збідніли і звужують свої щоденні потреби, а це підковує продукцію і підриває торговельний рух. Магнізини забиті товарами, підприємців довги тиснуть, і вони замикують підприємства, банкрутують.

Цю господарську нужду почувли на собі вже й промисла та торговля. Частка профітів, яку стягають капіталісти з працюючих прямих визиском і дорожнечою та податками, стає за кожним днем менша. Влада, що веде рахунки того, що не може з людей податками видустити, докоряє податковим урядам, що з від тодіг задалах 320 мільонів левів податків потрафили до тепер стягнути ледво половину. Нема вже що видувувати. Люде збідніли і звужують свої щоденні потреби, а це підковує продукцію і підриває торговельний рух. Магнізини забиті товарами, підприємців довги тиснуть, і вони замикують підприємства, банкрутують.

Цю господарську нужду почувли на собі вже й промисла та торговля. Частка профітів, яку стягають капіталісти з працюючих прямих визиском і дорожнечою та податками, стає за кожним днем менша. Влада, що веде рахунки того, що не може з людей податками видустити, докоряє податковим урядам, що з від тодіг задалах 320 мільонів левів податків потрафили до тепер стягнути ледво половину. Нема вже що видувувати. Люде збідніли і звужують свої щоденні потреби, а це підковує продукцію і підриває торговельний рух. Магнізини забиті товарами, підприємців довги тиснуть, і вони замикують підприємства, банкрутують.

Цю господарську нужду почувли на собі вже й промисла та торговля. Частка профітів, яку стягають капіталісти з працюючих прямих визиском і дорожнечою та податками, стає за кожним днем менша. Влада, що веде рахунки того, що не може з людей податками видустити, докоряє податковим урядам, що з від тодіг задалах 320 мільонів левів податків потрафили до тепер стягнути ледво половину. Нема вже що видувувати. Люде збідніли і звужують свої щоденні потреби, а це підковує продукцію і підриває торговельний рух. Магнізини забиті товарами, підприємців довги тиснуть, і вони замикують підприємства, банкрутують.

Цю господарську нужду почувли на собі вже й промисла та торговля. Частка профітів, яку стягають капіталісти з працюючих прямих визиском і дорожнечою та податками, стає за кожним днем менша. Влада, що веде рахунки того, що не може з людей податками видустити, докоряє податковим урядам, що з від тодіг задалах 320 мільонів левів податків потрафили до тепер стягнути ледво половину. Нема вже що видувувати. Люде збідніли і звужують свої щоденні потреби, а це підковує продукцію і підриває торговельний рух. Магнізини забиті товарами, підприємців довги тиснуть, і вони замикують підприємства, банкрутують.

Цю господарську нужду почувли на собі вже й промисла та торговля. Частка профітів, яку стягають капіталісти з працюючих прямих визиском і дорожнечою та податками, стає за кожним днем менша. Влада, що веде рахунки того, що не може з людей податками видустити, докоряє податковим урядам, що з від тодіг задалах 320 мільонів левів податків потрафили до тепер стягнути ледво половину. Нема вже що видувувати. Люде збідніли і звужують свої щоденні потреби, а це підковує продукцію і підриває торговельний рух. Магнізини забиті товарами, підприємців довги тиснуть, і вони замикують підприємства, банкрутують.

Цю господарську нужду почувли на собі вже й промисла та торговля. Частка профітів, яку стягають капіталісти з працюючих прямих визиском і дорожнечою та податками, стає за кожним днем менша. Влада, що веде рахунки того, що не може з людей податками видустити, докоряє податковим урядам, що з від тодіг задалах 320 мільонів левів податків потрафили до тепер стягнути ледво половину. Нема вже що видувувати. Люде збідніли і звужують свої щоденні потреби, а це підковує продукцію і підриває торговельний рух. Магнізини забиті товарами, підприємців довги тиснуть, і вони замикують підприємства, банкрутують.

Цю господарську нужду почувли на собі вже й промисла та торговля. Частка профітів, яку стягають капіталісти з працюючих прямих визиском і дорожнечою та податками, стає за кожним днем менша. Влада, що веде рахунки того, що не може з людей податками видустити, докоряє податковим урядам, що з від тодіг задалах 320 мільонів левів податків потрафили до тепер стягнути ледво половину. Нема вже що видувувати. Люде збідніли і звужують свої щоденні потреби, а це підковує продукцію і підриває торговельний рух. Магнізини забиті товарами, підприємців довги тиснуть, і вони замикують підприємства, банкрутують.

Цю господарську нужду почувли на собі вже й промисла та торговля. Частка профітів, яку стягають капіталісти з працюючих прямих визиском і дорожнечою та податками, стає за кожним днем менша. Влада, що веде рахунки того, що не може з людей податками видустити, докоряє податковим урядам, що з від тодіг задалах 320 мільонів левів податків потрафили до тепер стягнути ледво половину. Нема вже що видувувати. Люде збідніли і звужують свої щоденні потреби, а це підковує продукцію і підриває торговельний рух. Магнізини забиті товарами, підприємців довги тиснуть, і вони замикують підприємства, банкрутують.

Цю господарську нужду